

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2012. 05. 27 - XXII. ÉVF. 3. SZ.

Jöjj, Szentlélek

„Ha eljön a Vigasztaló, akit az Atyától küldök, az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam... Jobb nektek, ha elmegyek, mert ha nem megyek el, akkor nem jön el hozzátok a Vigasztaló. Ha azonban elmegyek, akkor elküldöm. Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről... Amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra.” (Jn 15,26; 16,7-8; 16,13) A húsvéti időszak végéhez közeledve egyre többször olvasunk az evangéliumban arról, hogy Jézus a távozásáról, illetve a Szentlélek eljövételéről beszél. Az Egyház hagyománya szerint a húsvét utáni negyvenedik napon ünnepeljük Jézus mennybemene-telét, az ötvenedik pedig pünkösdöt, a Szentlélek kiáradását. Eredetileg a befejezett aratás meghálálásának ünnepe volt zsidó nép körében, majd a később a Sínai-hegyi törvényhozás ünnepévé vált. A keresztény egyházi ünnep története a következő: „Amikor elérkezett pünkösd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket.” (ApCsel 2,1-4) A Szentírásban tehát azt olvashatjuk, hogy pünkösd vasárnapján már az ősegyház is a Szentlélek eljövételét ünnepelte, ami az egyetemes egyház születésnapja volt kezdettől fogva.

Az utóbbi évszázadokban azonban mint-ha megfélemedtünk volna a Szentlélekről. Kétségtelenül könnyebb megértenünk, amit a Biblia Istenről és Krisztusról tanít, mint azt, amit a Szentlélekről. Ki tehát a Szentlélek? Tudjuk-e? Ismerjük-e? Elsőre meglepő lehet a kérdés, de fontoljuk meg a következőket. Az ünnepekre gondolva megszoktuk, hogy rég történt eseményekre emlékezünk, olyanokra, melyek nagyszerűek voltak, de ma már nincsenek. Keresztény ünnepeink is bizonyos szempontból hasonlítanak ehhez a felfogáshoz. Sokan

arra készítenek, hogy belássuk hibáinkat, és rávesz szívünk megváltoztatására oly módon, hogy az Isten felé forduljunk. A Szentlélek azért jött a világba, hogy bennünket Krisztushoz vezessen üdvözülésünkért.

Szent Pál ezt írja: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róm 8,14) A Szentlélek által mondhatjuk Istent Atyánknak. Isten Szentlélekként jött el erre a világra azon a pünkösdön. Azóta Istennel csak általa lehet kapcsolatban lenni. Hiába keressük Jézus testét, felment a mennybe. Hiába keressük a Teremtő mennyei Atyát,

már nem járkál az édenkert fái között, onnan kiűztünk a bűneink miatt. De mégis találkozhatunk Istennel, aki - a Biblia tanúsága szerint - Szentlélekként van jelen a világban. Ha megnyitjuk lelkünket, valóságosan találkozhatunk Vele.

Sok dolog marad, amit nem tudunk a Szentlélekről. Ennek oka Jézus szavaiban keresendő: „Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődöt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek.” (Jn

16,13-14) A Szentlélek célja nem önmaga felfedése, hanem Krisztus megismertetése és dicsőítése. Ha nehéznek is találjuk a Szentlélek fogalmának megértését, tart-suk észben, hogy a Szentlélek része annak, amit a Biblia istenség néven említ. Gondoljunk ugyanúgy a Szentlélekre, mint Istenre, és nem fogunk tévedni! „Jöjj Szentlélek, jöjj Imádság Lelke, taníts meg szívem mélyéből imádni az Urat, legyőzve a földi dolgok szórakoztató varázsát, segíts, hogy minden figyelmem az Egyetlen legyen.”

Gábor atya

Fotó: s79.freeblog.hu

pünkösdkor is emlékeznek. Pedig a Szentírás különös üzenetet hordoz. A Szentlélek kiáradása nem a múltban történő, hanem folyamatos cselekménye a Szentháromság egy Istenének, ami jelen van a világban. Ő az, aki megérteti velünk azt, hogy tulajdonképpen mi is az ember. Megérteti, hogy az ember akkor ember, ha Istennek Lelke lakik benne. A keresztény ember azért a lelkiismeret embere, mert a Szentlélek lakik benne. Ő vezette az igazságra az apostolokat és az ihletett szerzőket is, akik leírták számunkra az Újszövetséget. Bennünket

„Jöjj, Szentlélek Úristen!”

Szentlélek árássza kegyelmét minden kedves Olvasónkra pünkösd ünnepén!

Nyári tábor

Idén – a tavalyi évhez hasonlóan – egyházközségünk nyári tábort szervez. Szállás a pilismaróti egyházközség ifjúsági háza, időpontja 2012. július 6-12 (szombat – csütörtök). Jelentkezni végzős általános iskola 4. osztálytól lehet. A programok természetesen korosztálynak megfelelően lesznek kialakítva. A részvételi díj 10,000 Ft. Bővebb információ és részletes program az irodában, ill. az egyházközség honlapján olvasható.

Bérmálás Tatán

A húsvéti ünnepet követő hétfőn, április 14-én negyvenegy fiatal bérmálkozott a tatai Kapucinus templomban. Lukácsi Zoltán atya - székesegyházi kanonok, a Győri Papnevelő Intézet és a Hittudományi Főiskola rektora – celebrálta a szentmisét, és szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. Szentbeszédében örömet fejezte ki a nagyszámú bérmálkozó láttán, akik a szentség által elnyerték a Szentlélek ajándékait és ezzel együtt a kereszteni nagy-

korúságot. Bízunk abban, hogy fiataljaink a Szentlélek értelmet megvilágosító és akaratot megerősítő munkája révén tevékeny, tanúságtevő tagjaivá válnak Egyházközségünknek.

Hálát adunk értük Urunk, és kérjük, hogy Szentlelked minden ajándékával segítsd őket, hogy talentumaikkal az Egyház építését szolgálva, életük hűséges tanúságtételének példájával mások is Rád találjanak!

-jt-

Megújult az agostyáni templom

Az agostyáni templom 1809-ben az Esterházy-család jóvoltából épült a falun kívüli dombra, és Szent Ágoston tiszteletére szentelték fel – az Agostyán név is innen ered. Az épületet azóta többször felújították, legutóbb 1994-ben – olvashatjuk több internetes honlapon.

Ma már ez a megállapítás nem helytálló. A legutóbbi felújítás 2012 májusában fejeződött be, és ha valaki ma belép a templom patinás kapuján, némi bizonytalanság keríti a hatalmába. Ez ugyanaz a templom, mint amelyikben akár néhány hónappal ezelőtt jártam?

A templom hangulata alapvetően megváltozott – valahogy melegebb érzés körbe tekinteni a templom közepéről ma, mint korábban. Leginkább a megváltozott színvilág az, aminek ez tulajdonítható. A korábbi sárgás, zöldes falszínek helyett az építészeti stílushoz jobban illő mályva, és annak különböző árnyalata az uralkodó szín az oldalsó falfelületeken, a mennyezet ehhez képest kontrasztosabban emelkedik ki a maga egyszerű fehérségével, amivel a korábbi szocreál menynyézeti freskókat eltüntették. A megújult szószék és orgona fehér színű, arany díszítéssel. A funkcionális térelválasztást a szemnek érzéketesebben emelik ki a sötétmályva színűre festett íves oszlopok. A belső festési munkálatok eredményét látva további változás, hogy a korábbi állapotot ismerő szemet mintha nagyobb térérzékelés kerítené hatalmába. A mellékoltár annak állapota miatt

nem került visszahelyezésre, a rajta álló Szűz Mária szobor új helyet kapott: igazi meglepetés, hogy a belépő kaputól jobbra, egy boltíves térben a lourdes-i Szűzanya-barlang mását alakították ki – ide került a régi szobor. Itt volt ugyanis korábban a zárt gyónatószek, aminek eltávolításakor fedezték fel a mögötte rejtőzködő boltíves teret.

Természetes, hogy a festési munkákat megelőzően a templom életveszélyessé vált elektromos vezetékeit és szerelvényeit kicserélték. A templom belső karakterét különösen az esti világítás emeli ki: új csillárok és fali karok fénye fokozza a hangulat melegségét. Ha valaki a déli harangszó idején jár a templom felé, meglepve tapasztalja, hogy ismét szól a harangórához kapcsolt harangjáték.

És ezzel még nincs vége: a templom külső falait a csapadékvíz ellen megfelelő csatornázással még védeni kell, különben a friss munka eredményét a belső oldalon a falazat átnedvesedése ismét tönkreteszi. Addig is a lelkes hívek a templomot használatba vették.

Természetesen Gábor atya hálás a hívek anyagi és természetes munkában kifejezett támogatásáért, nemkülönben a tatai önkormányzat anyagi segítségével is, remélve, hogy a még hátralévő munkák is változatlan készségük mellett mihamarabb befejeződhetnek. A templom megáldása június 23-án, szombaton 18 órakor lesz, ahova nagy szeretettel várjuk a kedves Híveket.

Dr. Bányai Miklós

Német mise Vértestolnán

Húsvét első vasárnapján, április 15-én Vértestolnán, Karaffa János atya német nyelven mutatott be szentmisét. Nagy örömet okozott, hogy János atya a tolnai híveknek elhozta Boldog IV. Károly, az utolsó osztrák császár és magyar király ereklyéit. János atya szentbeszédében kiemelte Károly nemes életének erényeit, és bátorította a fiatalokat, hogy éljenek a kegyelem forrásaival, a szentségek életadó erejével, és látni fogják, hogy rengeteg lehetőségük nyílik hitük gyakorlására. A templom megtelt hívekkel, számos ministráns jelentkezett oltárszolgálatra, a kitett ereklyetartót mindenki nagy áhítattal csodálta meg.

Zarándoklat

Tihanyba és Veszprémbe

Folyóévünk negyedik havának egyik gyönyörű szombat reggelén, közösen keltünk útra tatai és környékbeli testvéreinkkel. Utazásunk célja a Tihanyi Bencés Apátság, ezen belül az apátsági templom és I. András király román stílusú altemplomban található sírjának megtekintése. Ez egyben az egyetlen eredeti helyén lévő királyi sír. Az apátságba lépve Adalbert atya fogadott bennünket, nem is beszélve a barokk stílust képviselő freskókról és berendezésekről, melyet kiváló művészek készítettek. Látogatásunk után rövid szabad program keretében alkalmunk nyílt más emlékek és a Balaton csodálatos vidékének megtekintésére is.

Következő állomásunk Veszprém volt, a „királynék városa”. Itt Nagy Károly kanonok, a bazilika plébánosa köszöntött minket és Dániel kispap várt ránk, aki remek idegenvezetőnek bizonyult, és rengeteg látnivalóval szolgált. Ezen látványosságok közé említhetjük az Érseki palotát is. Kora délután lehetőségünk nyílt szentmisén is részt venni, melyet Gábor atya mutatott be, aki egyben lelki vezetőnk is volt zarándoklatunkon.

Oda és visszautazásunk ideje alatt, alázattal imádkoztunk az Úrhoz és a Szűzanyához is. A sikeres haza érkezés öröme után boldogan gondoltam az együtt eltöltött nap örömeire, a Mindenható irgalmára és zarándoktársaim szeretetére.

Kiss Viktória

Hagyományok, népi szokások - Püünkösöd

Mit ünnepeletek püünkösödkor őseink? Melyek azok a szokások amelyek e szép napokhoz kötődtek?

Őseink azt tartották, hogy a nagy nyári munkák előtt meg kell állni egy pillanatra, és ünnepelni kell. Köszönteni az új életet, imádkozni a bő termésért, gyermekáldásért. Felöltötték ünneplőjüket és kezdődhetett a mulatság.

Püünkösdi király választás: A püünkösdi királyt a legények közül választották ügyességi versenyen (lovasverseny, tuskócipelés, karikába dobás), aki később a többieket vezethette, minden lakodalomba, ünnepségre hivatalos volt, a kocsmákban ingyen ihatott. Ez a tisztség egy hétig, de akár egy évig is tartott. Gyakran ez alkalomból avatták fel a legényeket, akik ezentúl udvarolhattak, kocsmaázhattak.

A legénybíró választás: Ennek a bírónak, a legerősebbnek kellett lennie a faluban. Ő a tavaszi ébredő erő megszemélyesítője volt. Ez a választás is versennyel kezdődött. A legények által közösen felállított májusfát kellett kidönteni, és akinek ez sikerült, püünkösdi király, és egyben legénybíró lett, mely szintén sok mókás kiváltsággal járt.

Püünkösdi királyné választás: A falubéli kislányok közül választották. A „királynő” feje föléd kendőből sátrat formáltak, így jártak

sorba a falu házára, ahol rózsát, virágot hínettek az udvarra. Köszöntőt mondtak, énekeltek, táncoltak, adományként pedig almát, diót, tojást, esetleg néhány fillért kaptak.

Püünkösödölés: Ekkor a püünkösdi király és királyné páros, a lakodalmas menetek mintájára, végig vonultak házról-házra. Ez a szokás elsősorban adománygyűjtésre szolgált. A gyerekek, vagy fiatalok csapata énekelve, táncolva végigjárták a falut, és adományt gyűjtöttek. Néhol „mavagyonjárásnak” is nevezték a püünkösödölést. („Ma vagyon, ma vagyon piros püünkösöd napja”)

Mátkáálás: Általában egynemű, ritkábban különemű fiatalok barátságának megpecsételése. A mátkatálat személyesen illett vinni a megajándékozottnak, aki ha elfogadta a barátságot, ugyanezt a tálat kaláccsal, süteménnyel, gyümölcscsel megrakva, hímzett kendővel letakarva küldte vissza.

Zöldág-járás, zöldág-hordás: Az ablakokra, az ajtók fölé, a szobák falára, a kútgémre, a malmokra frissen vágott zöld ágakat tűztek, így védekeztek a rontás ellen. A földbe tűzött zöld ág a hiedelem szerint megóvta a vetést a jégveréstől, a kártevőktől.

Májusfa állítás: A magyar nyelvterület nagy részén hagyományosan a május elsejé-

re virradó éjszaka állítottak májusfát. Másik jeles alkalma püünkösöd volt. A május elsején állított fákat sokfelé püünkösödkor bontották le. A májusfa legtöbb esetben az udvarlási szándék bizonyítéka.

Törökbaszás, borzakirály, rabjárás: Nyugat-Magyarország egyes vidékein voltak jellemzőek püünkösödkor. Egy kislejt szalmával kitömött nadrágba öltöztettek társai, törökbasát utánözva. Házról házra kísérték, az udvarokon pedig pálcával ütötték, hogy ug-ráljon. Pénzt és tojást kaptak cserébe. A püünkösdi rabjárók szintén fiúk, akik a lábuknál összeláncolva mentek a lányokhoz körbe a faluban, azzal a kéréssel, hogy „Segéljék ezeket a szegény katonarabokat.” Persze, ők is ajándékokkal tértek haza. A borzajárás során körbekísérték a falun egy fiút, akin bodzából készített köpeny volt. Így jártak házról házra. Napjainkra sajnos már csak néhány faluban élnek a püünkösdi hagyományok és játékok. Örömmel töltene el, ha ezek a szokások - akár a néptánc - felélednének, és mindnyájan részesei lehetnének.

Pintér Eleonóra

Felhasznált irodalom:

Magyar Néprajz VII, Akadémiai Kiadó, Bp., 1990.

Magyar néprajz>Folklor>Népszokás,népi vallásosság>Május

Hétköznapi tippek keresztény használatra 4.

Örülök, hogy az APOSTOL-ra felfigyelt a megyei sajtó, a 24 Óra árpilis 28-i számában ajánlották a nagyközönségnek lapunkat, cikkeinkről Palásti Péter újságíró úgy nyilatkozott, hogy ateista olvasóknak is számos jó dolog van az újságban. Köszönjük, és ígérjük, hogy ezen túl is megsegáljuk!

Örülök, mert a valódi cél az, hogy azok az emberek, akik az Istenhez vezető utat még nem találták meg, de vonzóan találják a hitet, a hitéletet, az egyházat, és mindent, ami ebből fakad, ezáltal nyitottabbá váljanak az Isten feléd. Hát ennyit előljáróban.

Bankszámlák, telefonszámok, pontgyűjtő kártyák, átgondolatlan ügyek.

Őn kinél bankol? Válasszon új akciós készüléket! Van pontgyűjtő kártyája? Hangoznak el ezek a szavak úton-útfélen. Ha engedünk a reklám csábításainak, akkor lehet, hogy belemegyünk olyan szerződésekbe, amelyeket később megbánunk. Azonban, ha elutasítunk minden felkínálkozó lehetőséget, akkor biztosan elmegyünk a jobb megoldás mellett.

Ennek alapján nem egyszerű az élet, mármint az élet ezen oldala. Mi a jó megoldás? Szerintem a tájékozottság.

Ez lehet, hogy jó ötlet, de akkor lépten-nyomon váltunk bankot, vagy szolgáltatót?

Nem. Azonban azt jó tudni, hogy a mai világban iszonyú erős versenyhelyzet alakult ki a szolgáltatók között és ebben a versenyhelyzetben ki vagyunk téve azoknak a veszélyeknek és előnyöknek, amelyekről csak akkor derül ki, hogy számunkra előnyt, vagy hátrányt jelentenek, ha alaposan megvizsgáljuk a kínálatot annak tükrében, hogy nekünk mire van szükségünk.

Ha az Ige szavát idézzük és alkalmazzuk a kor kínálati világában, akkor rájövünk, hogy ma is aktuális: sok mindent szabad, de nem minden használ.

Püünkösöd ünnepén azonban bízunk kell a Szentlélek bölcsességében, melyet valóban nem csak szükség esetén, hanem a hétköznapi rutinfeladataiban is segítségül kell hívnunk.

Lehet, hogy egy reklámszóveg jobban a zsebünkbe nyúl, mint ahogy azt szeretnénk, de lehet, hogy valódi előnyt kínál. Valódi tudást igényel a felelős döntés.

Aktuális hétköznapi tippem:

Kétévente vizsgáljuk felül a zsebünkben lapuló bankkártyát, a telefon és más szolgáltatók szerződéseit, biztosításainkat, a hűségkártyáinkat és mindent. Azért kétévente, mert sűrűbben változtatni túl nagy adminisztratív terhet jelentene, de két év alatt a világ változik annyit, a szolgáltatók is változnak annyit

és mi is változunk annyit, hogy közel sem biztos, hogy a régi jól bevált dolgok körülöt-tünk most is jók. Lehetnek jobbakk.

Ha a bankszámlánk díja évekkkel ezelőtt 990 Ft volt havonta, lehet, hogy ma ugyanaz a bank díjmentes megoldást kínál. Ha nem volt szükségünk bankkártyára, most lehet, hogy jól jönne, ha viszont van, de nem használjuk, mondjuk le.

Ha évek óta 50 Forintért telefonálunk mobilon egy feltöltőkártyás szolgáltatásban, ma már létezik lebeszélhető havidíjú szerződés. Ha magukhoz láncolnak hűségkártyákkal üzletek bennünket, nézzük meg, hogy lehet-e spórolni a hűséggel, vagy néha máshol is kellene vásárolni. Ha a lakásbiztosításunk korábban havi 2000 Ft volt, lehet, hogy ma megússzuk egy ezresből. Érdemes néha utánajárni és pontosan megfogalmazni, hogy mire is van valójában szükségünk. Kísérletek bizonyították, hogy egy átlag magyar család évente akár 50 000 Forintot tud megtakarítani tudatossággal. Egyszerűbben: ha tudjuk, hogy nekünk mi a jó, akkor tudni fogjuk azt is, hogy mi az, ami használ.

Sok sikert a változásokhoz!

Következő számunkban kiszámoljuk, hogy egy átlagember ideje és lustasága mennyit ér! Tartsanak velünk.

Nágel Balázs

Laudem, a lélekellátó

Kalapálás, bontás, por, munkálatok zaja szűrődött ki május első napjaiban a plébánia melletti kis üzlethelyiségből, érdeklődésemre a munkásoktól megtudtam, hogy az üzlethelyiséget felújítják, új bolt nyílik. Ennek kapcsán az üzlet tulajdonosát Nágel Balázst kérdeztem terveiről, ötleteiről:

(Balázs rendszeresen ír újságunkban, az agostyáni egyházközség kántora, a Nord Art cégcsoport tulajdonos ügyvezetője)

Mi lesz itt, ebben a kis helyiségben?

Májusban nyílik Laudem „lélekellátó” boltunk, melyben könyveket, ajándéktárgyakat, kegytárgyakat fogunk értékesíteni.

Hogyan jött az ötlet?

Nagycsütörtökön megtudtam, hogy a korábbi bolt bezárt, mivel tervünkben szerepelt egy leendő felekezeti egyházzelátó és ajándékolt tervezete, alkalmasnak találtam az időt a tettek mezejére lépni. Felvettem a kapcsolatot a Magyar Kapucinus Delegációval, és megállapodtunk a bérbeadás feltételeiről. A Kapucinus renddel, a plébániával és a testvéregyházakkal folytatott tárgyalásaim során felszínre került, hogy az alapötletem jó, azonnal nekiláttunk a megvalósításnak.

Mi lesz a vállalkozás lényege?

A bázisát a bolt fogja adni, emellett a környék egyházainak kínálunk futárszolgálatos ellátást (ostyák, fogyóeszközök, hittankönyvek, gyertyák, stb.), továbbá gyülekezeti alkalmakra szeretnék kitélepülni, bevonva a körforgásba a Református és Evangélikus egyházakat is. A bolton keresztül szeretnénk a nem hívő, vallását nem gyakorló embereket megszólítani, egy picit az életükbe közelebb hozni a valóságos tartalmú kiadványokat, könyveket.

Ezt egyébként is személyes küldetésemnek tekintem, talán a Laudem is jó eszköz lesz erre. Lesz webáruházunk is a www.laudem.hu oldalon, továbbá külföldi gyártókat is kizárólagosan fogunk képviselni, melyek termékeit viszonteladónak értékesítünk.

Mi a bolt alapgondolata?

Olyan tárgyak, eszközök, könyvek, információ kiadványok, újságok értékesítése, melyek a keresztény emberek számára értéket képviselnek, örömet szereznek, és a hitbeli elmélyülésüket elősegítik, nemesebbé teszik a társas és családi, baráti kapcsolataikat.

Mit lehet majd kapni?

Termékinálatunk sokrétű lesz, a szokásos kegytárgyak, vallási tartalmú könyvek, bibliák mellett nagy hangsúlyt fektetünk a gyermekkönyvekre, színezőkre, a bencés apátságok termékei teljes kínálatát fogjuk forgalmazni, továbbá ajándéktárgyakat árusítunk fiataloknak, időseknek egy-egy születésnapra, bérmeiközésre, esküvőre személyre szabottan, gravírozva, feliratozva is meg lehet rendelni. Lesznek naptárak, hűtőmágnesek, dísz tárgyak, sok minden, ami azt szolgálja, hogy a használóit közelebb vigye az Istenhez.

Tebát Pünkösdkor nyitottok.

Igen. Hétköznap délutánonként és szombaton, vasárnap egész délelőtt várjuk a vásárlókat. Mivel ebben a műfajban kezdők vagyunk, szívesen vesszük a segítő kritikákat, célunk, hogy élő kapcsolat alakuljon ki a vásárlóinkkal, és az egyházakkal. Szeretettel várjuk a vásárlóinkat!

Nyitvatartási idő a nyári időszakban

Hétfő - Péntek: 14:00 - 18:00
Szombat - Vasárnap: 8:00 - 12:00

XVI. Benedek:

A család töltsön be ismét főszerepet a társadalomban

A vatikáni dikasztérium plenáris ülésén Benedek pápa beszédében hangsúlyozta: különösen fontos, hogy a keresztény családok ismét főszereplőkké váljanak a társadalomban. A család legyen családegyház, a püspökökkel, papokkal együttműködve nevelje a gyermekeket, készítse fel a jegyeseket a házasságra. Korunkban Isten eltűnése a látóhatárról, a családdal ellentétes ideológiák terjedése, a szexualitika hanyatlása egymással összefüggő jelenségek. A keresztény családtól elválaszthatatlan az új evangelizáció. A házasság szentségén alapuló család az egyház, mint üdvözített és üdvözítő közösség megvalósulásának sajátos módja. Az egyházhhoz hasonlóan az a feladata, hogy befogadja Krisztus szeretetét és jelenlétét és azt sugározza maga körül a világban.

Forrás: Magyar Kurír

Altöttingi zarándoklat

Május közepén háromnapos zarándoklatozást vettünk részt Németországban, illetve Ausztriában.

Utunk első állomása Passau volt, Boldog Gizella városa. Első szent királynénk sírjánál Gábor atya mutatott be ünnepi szentmisét; a jelenlévő atyák: Karaffa János, Farkas Zsolt és Kertész Péter plébános atyák részvételével. A magyar himnusz elneklése után elhelyeztük a kegyelet virágait Gizella sírján.

Altöttingben a ferences házban volt a szállásunk, ahol színvonalas vendéglátásban és kiszolgálásban lehetett részünk. Megcsodálhattuk a gyönyörű kegyhely legnagyobb kincsét, a Mária szobrot; szentmisén imádkoztunk a szeretteinkért, betegeink gyógyulásáért. Fölkerestük német „testvérünket” az altöttingi kapucinus templomot, ahol Szent Konrádnak, a gyónás szentjének ereklyéit őrzik. A zarándoklat során meglátogattuk Benedek pápánk szülőfaluját Markt am Inn-t, elneklítettük a pápai himnuszt a templomban, ahol a négy óras korában megkeresztelték Joseph Ratzingert. Utunk ausztriai szakaszának kiemelkedő pontjai voltak a nagy hírv bencés apátság, Melk, majd a heiligenkreuzi ciszter monostor, ahol a Szent Kereszt ereklyéje előtt imádkozhattunk. A zarándoklat során bőven adódott alkalmunk az engesztelésen kívül a kulturális és lelki feltöltődésre is. A kirándulást különösen derűs tette, hogy sok fiatal vett részt rajta. A zarándoklaton készült fotók a honlapon megtekinthetők.

ifj. Kiss Gyula

ÖN JÁR TEMPLOMBA?

VAGY CSAK ÉRDEKLI A KERESZTÉNYSÉG?

Akkor a mi boltunk pont Önnek való!

Ha ajándékot venne nagymamájának, vagy gyermekének,
Ha kell egy jó, tartalmas, értékes cucc kamasz gyerekének,
Ha olvasna laza, vagy mély vallásos tartalmú könyveket, esetleg Bibliát,
Mindezt lélektől lélekig, akkor szeretettel várjuk!

Kínálatunk

- Katolikus, Református, Evangélikus vallásos tárgyú könyvek,
- Gyermekkönyvek, színezők,
- Bibliák, énekeskönyvek,
- Kegytárgyak, egyházi fogyóeszközök,
- Személyre szabott ajándékok esküvőre, keresztfőre, ballagásra, diplomaosztóra,
- Hűtőmágnesek, kulcstartók, képek, matricák,
- Szerzetesrendek teái, borai, likőrei, gyógynövényei.

Szolgáltatásaink

- Katolikus és református egyházak kellék- és könyvellátása kiszállítással,
- Gyülekezeti alkalmakhoz kitélepülés, árusítás,
- Hittankönyvek, kellékek beszerzése, ellátása.

Tata, Bartók Béla u. 1.
(a Kapucinus templom mellett)

Tel 06 20/482 24 00
E-mail laudem@laudem.hu
Web www.laudem.hu

„A hazáért mindent”

Interjú Cs. Kiss Ernővel

Ernő bácsi idén töltötte be 83. életévét. Hosszú alkotói pályát, rengeteg alkotást tudhat maga mögött, amit számtalan díjjal ismertek el, legutóbb a Magyarország Köztársasági Elnöke Erdemérem arany fokozatával tüntette ki a köztársasági elnök úr. Ma is sokat dolgozik. Mi ad ehhez erőt, honnan ez az örökifjú lélek?

Ha az ember hosszú életet él, és az én nyolcvanhárom évem relatíve elég hosszú, akkor ennél a kérdésnél sok mindent át kell fogni, és messziről kell kezdeni. Valahol Csikban, Csíkszeredában. Ott nevelkedtem, ott jártam iskolába, megéltem Erdély visszacsatolását, majd a háború után az elszakítását. Akkor 16 éves voltam. Úgy éreztem, hogy nekem ott nincs jövőm. Senkinek nem szóltam, térkép alapján, a karácsonyi szünet alatt megszöktem. Szinte érthetetlen, hogy ennyi idősen hogyan jutottam arra az elhatározásra, mi volt az a külső, belső vagy isteni sugallat, hogy nekem el kell jönnöm. Persze volt bennem kalandvágy, lelkesedés, de az igazán meghatározó a hazafias érzés volt. Úgy éreztem, hogy a székelységnek és magyar hazámnak többet tudok segíteni, ha eljövök. Éreztem, hogy azok az ambíciók, amik bennem vannak olyanok, hogy vagy Magyarországon kötök ki vagy az örök börtönben. Szüleimtől, tanáraimtól olyan nevelést kaptam, hogy megértettem, mit jelent az országnak, ha háromnegyedét elveszik, és úgy tartottam, és tartom ma is, hogy a hazáért mindent. Nem tudom, mennyire érzi ezt a mai ifjúság. Szóval nekiindultam egyedül, olyan időszakban, amikor háború után minden nagyon nehéz volt. De úgy éreztem, nekem sikerülni fog. És sikerült is. Ez csak úgy lehetett, hogy irányított, segített az Úristen. Azt szoktam mondani, hogy mindig a tenyerében tartott és mind a mai napig ott tart. Rengeteg olyan momentum van az életemnek, amikor ez kitapintható volt. Csak egy történetet emelek ki. ’47 karácsonyán akartam átszökni a határon. Számtalan lehetőség lett volna arra, hogy elfogjanak, mint szökött diákok, de mégis megúsztam. A Jóisten velem volt. Akkor fogtam fel, hogy Magyarországon vagyok, mikor egy alföldi vályogház gazdája befogadott. Fel is adhatott volna. De megtörtént a csoda. Az éjszakát a pajtában tölthettem, reggel behívtak a házba. Leültem, az asszony enni és inni adott, közben járt a szemem. Körbe fekete táblák voltak a falon, arany betűkkel. Kiderült, hogy hívó családhoz kerültem és a feliratok bibliai idézetek, ráadásul aznapra szerintük olyan evangéliumi részlet volt rendelve, amely valahol utalt arra, hogy engem segíteniük kell. Persze ezt utólag mesélték el nekem, de míg kitavaszodott, ott tartottak. De visszakanyarodva, az a szellemiség, amit gyerekoromban magamba szívtem, párosulva egy nagyon szigorú céllal, elhatározással, rögeszmével, hogy nekem a hazát kell szolgálnom, ez végig bennem élt.

A felfaragó mozgalom elindítása, felnőtt és gyermekszakkör szervezése, a közösségi táboroztatás szabadidejének nagy részét is kitöltötte. Mondhatjuk, hogy egész életét a közösség szolgálatának szentelte?

Csak ennek áldoztam. Nem ismertem olyat, hogy szabadidő. A faragás előtt sok mindennel foglalkoztam. Itt is a Gondviselőnek köszönhetem, hogy egy pillanat alatt megváltozott az életem. Történt egyszer, mikor az egyik évben hazautaztam Erdélybe, új plébánost kapott a falu. Találkoztam

vele, ő egy bodzafaszipkát mutatott, amit még 11 éves koromban faragtam. Látni ezt a szipkát - ami olyan gyönyörű volt, mondhatom, ma sem tudnám szebben megfaragni - tudtam, hogy csak ezzel kell foglalkoznom. Amikor elkezdtem a munkát, teljes szívvel-lélekkel, minden energiámmal ennek éltem, mindent földadtam ennek érdekében. A táborokban az a jó, hogy összejön 40-50 ember, aki jóformán ugyanúgy érez, ugyanazt csinálja, ugyanaz a célja. Egész éjszakákat átbeszélgettünk. Volt úgy, hogy egész héten nem aludt ki a villany. Dolgoztunk, énekeltünk, zenéltünk. Rengeteg székelly nótát tudok, igazi dalforrás voltam abban az időben. Ha székelyek jártak Tatán, hozzám jöttek. De jöttek mások is segítségért. Volt, hogy tizenharcan aludtunk a lakásban. Az összetartást nagyon mélyen éreztem és érzem. Teljesen ennek adtam az életem. Mind a mai napig, amikor valami feladatot van, teljes-szívvel lélekkel belevetem magam. Tatán is nagyon sok mindent csináltam. Nyolc tábort szerveztem, de említhetném a Haranglábát, a Kapucinus templom szobrait, de az evangélikusoknak, a reformátusoknak is besegítettem. Mindezt nem a pénzért teszem. Bátran kimondom, azt tanultam gyermekkoromban, hogy a hazáért mindent, mindenképp. Ugyan ez Kölcsey mondása, de a hazáért mind a mai napig bármit megtennék. Ez élt bennem, ez éltetett azáltal is, hogy az Isten idehozott azért, hogy ennek eleget tegyek, és ezt olyan mértékben táplálta, hogy az utolsó szavam is az lesz, hogy a hazáért és a székelységet.

Alkotásaiban megjelenik a hagyomány tisztelete, a nemzeti öntudat. Érintette már, de kérem, emelje ki, miért tartja fontosnak ezen értékek kifejezését?

Négyszáz évre tudom a családfámat visszavezetni. A kultúra, ami körbevett, amit maradékként képviselek, kimeríthetetlen gazdagsággal bír, még ha száz évig élek, akkor is van mihez nyúlnom. Az alkotáshoz történelmi tudatra, vallási tudatra van szükség. Ha ez nincs, mire építesz? Ha ez hiányzik, nem tudsz alkotni. A kultúránk, a történelmünk átjárja az életem, így van mit kifejeznem. A székellykapuk, a kopjafák, a balladák mind megvannak bennem. Említettem, hogy nagyon szeretek énekelni. A dalokban óriási gazdagság van. A székelly dalokat már gyerekoromban megtanultam, mikor átjöttem, jöttek a hortobágyi dalok, a betyár dalok. Erdélybe mindig mindenki énekel. A lányok egymásnak énekelnek az egyik domboldalról a másikba. A feleségem egyszer azt mondta, hogy az az ember az útszélén részeg. Dehogy, csak énekel. Dicsőség volt énekelni. A lányom hamarabb tanult meg énekelni, mint beszélni. Mindenki a csodájára járt. Miért tartom fontosnak? A magyar egy borzasztóan tehetséges nemzet, amellet szíve Európának. A mi hagyományaink, zenénk, népviseleteink, kultúránk egyedülálló, és olyan magas szintű értéket képvisel, amivel kevesen tudnak vetekedni. Ezt kell büszkén megőriznünk.

Ernő bácsi életében meghatározó szerepe van a hitnek. Megfogalmazná hitvallását?

Az ember életében eljön az az idő, amikor meg kellett alkudnia önmagával. Számomra ez a pillanat akkor jött el, mikor megismertem János atyát. Nagy hatással volt rám. És ismét megtörtént az a „szipka dolog”, hogy az ember másod-

percek alatt meg tud változni. Valamiért bementem a Kapucinus templomba, délelőtt vagy délután, a maga sötétes világításában megálltam a kis oltárnál, és elkezdtem zokogni. Ott döbbsentem rá, hogy nekem ez a lel-

ki kapcsolat nagyon hiányzik. Ez volt a megtérésem. Azóta pedig mindent ennek szentelek. Az ember minél idősebb, annál inkább átgondolja az életét. Mikor mentünk édesanyámmal az utcán, és szembe jött valaki, azt mondta: „Édesfiam, az ember szája nem fáj, ha köszön.” És akkor sem fáj, ha megköszön. Kötelességünk mindig, mindent megköszönni. Az a kör, akinek az ember köszönhet, egyre szűkül. Egy valaki marad, az Úristen. Mindazt, ami történet velem, neki köszönhetem. Így vagyok a segítséggel is. Mikor dolgozom, fogok egy vésőt, egy bunkót, meg egy tuskót, járom körbe, mit mondok: Istenem, ketten vagyunk. Mint a nagy kaszáló szélén álló munkás, aki nem látja a munka végét, azt mondja: Istenem segíts, és nekiáll. De ha meghallja a templom harangját, megáll, és valamiféle áhítattal figyel. Néha elgondolkozom azon, hogy itt van a világmindenség, ez a hatalmas, nagy csoda, és itt vagyok én, a por-szemnek nem nevezhető picike valaki, aki mégiscsak eszköze vagy láncszeme mindennek, mert ami nekem adatott, azt csak én kaptam, a másik pedig mást. Hogy nem lehet ezt megköszönni, hogy nem lehet ezt meghálálni? Egy ebédet megköszönünk és az ilyen kegyet nem? Ha egy szellet kenyeret megköszön az ember, az egész életét hogyne köszönné meg.

A Kapucinus templom szinte minden szeglete Ernő bácsi keze nyomát viseli. Melyik a legkedvesebb alkotása a templomban?

A legelső munkáim a papi székek voltak. János atya sámlikon ült, ráadásul három különfélen, gondoltam, nem lehet ez így tovább. Aztán láttam, kínlódik az olvasóval, elkészítettem az ambórt. De a több mint egy méter magas húsvéti gyertyatartó is kedves. Készítettem oltárt is, de ennek külön története van. Eredetileg egy Kopánymonostorban épülő kápolnába került volna, ami végül nem valósult meg. János atya viszont rögtön lecsapott rá. Azóta nagyon jól kihasználják. Ott van az előadások helyszínén a közösségi teremben, de Szent István ünnepén kiviszik a várba, előtte miséznek. Nekem ez nagy öröm és siker. De a legkedvesebb talán a Szent Erzsébet. Volt egy nagyon gyenge munkának mondható Szent Erzsébet szobor a Kapucinus templomban. János atya mindig mondta, hogy ki kellene cserélni, de halogattam. Amikor már nagyon beteg volt, behívatott. Leültem az ágya mellé, és azt mondta, itt az ideje, hogy megfaragjam, hadd legyen ez az utolsó kívánsága. Néhány napra rá meghalt. Elkészítettem, és nagyon örülök, hogy a templom ékévé vált. Sokan mondják, hogy egész szentmise alatt le sem veszik róla a szemüket. Szép dolgok ezek, és maradandóak. Bennük van a hitem, az elszántságom, a hitvallásom.

Készítette: Jánoska Tibor

A hívő kérdez

(Mindennapi kérdések liturgiáról, imádságról, egyházi életéről)

Bizonytalan vagyok a szentmise béke szertartásának kifejezésében. Mi a helyes magatartás?

Kedves Olvasó!

Örülök kérdésének, magam is sokféle gyakorlattal találkoztam már. Nálunk a kézfogás tartozik a bevett gyakorlathoz, de egyes mediterrán országokban nem ritka az ölelés vagy a békecsók sem.

Az Eucharisztia a béke szentsége, ezért a szentmisében külön is kifejezésre jut a béke rítusa, éppen ezért nagyon értékes jelről van szó. A pap - felidézve Jézus utolsó vacsorán elhangzó szavait „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek” (Jn 14,27) – felszólítja a híveket a jelképes kibékülésre. „Köszöntések egymást a béke jelével!” Ez a cselekmény konfliktusokban bővelkedő korunkban különösen is fontos, mert minden jóakarató ember közös vágya a béke, a megbékélés, és ezt kérjük attól, aki a „a mi békénk” (Ef 2,14). Eredetét a Hegybeszédben találjuk: „Ha áldozati adományodat az oltárra viszed, és közben eszedbe jut, hogy valaki neheztel rád, hagyd ott adományodat az oltár előtt: menj, bé-

külj ki előbb felebarátoddal!” (Mt 5,23-24). A felszólítás latinul így hangzik: „Offerte vobis pacem!” vagyis: Ajánljátok fel egymásnak a békét! Erre a közösség tagjai odafordulnak egymáshoz, és keztfognak. Mindazonáltal kerülni kell a túlzó formákat, főleg a kavarodást éppen a szentáldozás előtt, hiszen ez a szentmise legáhítatosabb pillanata. Nem kell átnyúlni a harmadik padba vagy az ötödikbe átintegetni a kedves ismerősöknek, hanem valóságosan gondoljunk azokra, akikre neheztelünk vagy akik ránk neheztelnek, és így vegyünk részt a kiengesztelődés szertartásában. A szentmise előtt vagy után nyílik lehetőség kedélyes beszélgetésre, kézfogásra, a rituális békeátadás nem ennek a helye. A Sacramentum Caritatis apostoli buzdítás a következőt ajánlja: „A pax átadásakor mindenki csak a hozzá közelebb állókat köszöntse a béke jelével. Ez kézfogással történjék.” „Ne feledjük, ez rituális párbeszéd, nem pedig szokásos köszöntés. Egy előre megadott mondattal – Béke veled! – és egy olyan gesztussal végezzük, amely jelzi szeretetünket egymás iránt Krisztusban.”

A gyerekek a világhálón kiesnek a családi védőhálóból

Az új technológiák világa leginkább a fiataloké. Sokkal többet tudnak róla, mint a felnőttek, és gyakran kikerülnek a szülők ellenőrzése alól. Érdemes szűrőket beiktatni, hogy nagyobb eséllyel kerüljék el a veszélyeket.

Ismert tény, hogy a gyerekek jobban eligazodnak az interneten, mint a szüleik. Egy felmérés azt tanúsítja, hogy a gyerekek jobban tudatában vannak a generációs különbségeknek, az őket a felnőttektől elválasztó távolság nagyságának, mint a szüleik. Fennáll a veszély, hogy ezen a területen a szülők nem képesek ellenőrzés alatt tartani gyermekeik nevelését. A Symantec által közzétett adatok szerint csupán a szülők 1%-a van tisztában azzal, hogy nem tudja, merre jár gyermeke a világhálón. Ugyanakkor minden 10 gyerekből 1 állítja, hogy szüleinek fogalma sincs, mit is csinál az interneten.

Sok gyerek bevallotta, hogy amikor felnőtt közeledik, átvált a képernyőjén egy másik oldalra. A szülők gyanakodnak ugyan, de jóval kisebb mértékben, mint amilyen mértékben megtörténik ez. Az olasz kamaszok 13%-a vallotta be a névtelen felmérésben, hogy amikor nem látják,

akkor felnőtteknek szóló portálokat nézeget. Az egész világra kiterjedő felmérés szerint a kamaszok 33%-a vásárol a neten szülei beleegyezése nélkül. Nagy a veszély, hogy bajba sodorják magukat, vagy negatív tapasztalatokat szereznek. A leggyakoribb kockázat persze az, hogy számítógépük vírussal fertőződik, de ezen túl valódi büntettek áldozataivá is válhatnak.

A számok sokat elárulnak. Míg a szülők 1%-a, a gyerekek 11%-a gondolja, hogy a szülő nem tudja, mit csinál gyermeke a neten. A szülők 19%-a gyanítja, hogy gyermeke másképp netezik, ha ő is ott van, míg a gyerekek 36%-a vallja be, hogy másképp viselkedik szülei jelenlétében. A gyerekek 36%-a állítja, hogy már áldozatává vált on-line büntetteknek, és 59%-uk került már a neten kellemetlen helyzetbe.

Ma már használhatunk könnyen és ingyen elérhető, webes figyelőszoftvereket, melyek lehetővé teszik, hogy a szülők ellenőrizhessék, merre navigál gyermekük, mennyi időt tölt a neten, és szűrőket is be lehet tenni a koruknak nem megfelelő tartalmak letiltására.

Forrás: Magyar Kurír

A művészet megnyitja az utat Isten felé

A Szentatya arra buzdította a világ keresztényeit, hogy mindennapjaik során találjanak elegendő időt az Istennel való találkozásra, az imádságra. Az Úr segít minket ebben, hiszen Ő maga ad számos lehetőséget rá – hangsúlyozta a pápa. Egyike ezeknek az Istenhez vezető és a vele való kapcsolatot segítő utaknak a művészetek, a szépség útja. A művészet képes arra, hogy kifejezze és láthatóvá tegye az embernek a láthatón túli dolgok felfedezésére, a végtelen megismerésére irányuló vágyát. Mint a végtelenre, a szépségre, az igazságra nyíló kapu átvezet a megszokott, mindennapi dolgok határain – emelte ki XVI. Benedek.

A művészeti alkotások számos alkalmat és lehetőséget adnak arra, hogy Istenre figyeljünk, imádkozzunk, és így elvezessenek bennünket az Úrhoz – mondta Benedek pápa. Arra buzdította a híveket, hogy fedezzék fel a művészetek jelentőségét az imádságban, az Istennel való élő kapcsolatban. A világ városaiban és falvaiban számos, a hitről tanúságot tevő alkotást találhatunk, amelyek képesek elvezetni az Istenhez. A városnézés, kirándulás ne csak kulturális feltöltődés legyen, hanem váljon a kegyelem pillanatává, amely megerősíti kapcsolatunkat és párbeszédünket az Úrral – tanított a pápa.

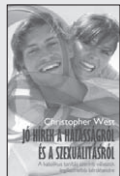
XVI. Benedek a Zsoltárok könyvében szereplő imával zárta le tanítását: „Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában” (Zsolt 27,4). Az Úr segítsen mindenkit abban, hogy felfedezzük Isten szépségét a természetben, a művészetben, amelyeket arcának fénye világosít meg, s ez a fény váljon láthatóvá embertársaink számára is – hangzott el a pápa fohászában.

Forrás: „Magyar Kurír”

Új helyen a Stella

A STELLA könyv és kegytárgybolt elköltözött Tatán a Fazekas utca 4. szám alá, a BorDó Házba. Az új nyitva tartás: kedden és csütörtökön 15-17 óráig. Érdeklődni más időpontokban a 34-384802 és a 20-9270134-es telefonszámon lehet.

Könyvajánló

Christopher West: Jó hírek a házasságról és a szexualitásról című könyve szemléletváltást sürgető, gyakorlati kézikönyv. Kendőzetlen nyíltsággal, a mai kor nyelvén tudja megvilágítani a „mik” mögötti „miértet”. Van-e különbség a tisztaság tekintetében a randevűző és a már eljegyzett párok között? Miért tartja megengedhetetlennek az Egyház a fogamzásgátlást? Miért tiltja a mesterséges megtermékenyítést? Mi a katolikus álláspont az azonos neműek egymás iránti vonzalmáról? Házasságra készülőknek, jegyeseknek és házasságban élőknek egyaránt fontos lehet, hogy ismerjék a választ az ilyen és ehhez hasonló, gyakran fölmerülő kérdésekre.

Jakab István: Misére indulunk a legkisebbeknek készült színes kis könyv a hitben nevelkedő, katolikus családok gyermekeinek mesél a templomi szokásokról. Jakab István kis olvasóit beavatja a templomokban látható szimbólumok jelentéseibe, a gyónás misztériumába, kiemeli a bűnök és a megbocsátás, az Isten szeretete, a család, az összetartozás és az erkölcsi támpontok fontosságát. A könyv végén könnyen megtanulható, rímes mindennapi imádságok találhatók, amelyek a vallásos életvitelre nevelés hathatós eszközei már hosszú idő óta.

Miserend és programok

Agostyán

Máj. 27.	Pünkösdvasárnap:	Egész napos szentségimádás; Szentmise 8 ⁰⁰ ;
Máj. 28.	Pünkösdhétfő	Szentmise 8 ⁰⁰ ;
Jún. 10.	Ürnapja, Szentmise és körmenet	8 ⁰⁰ ;
Jún. 23.	Templommegáldás	18 ⁰⁰ ;
Mons. Németh László pápai prelátus mutat be főpapi szentmisét;		

Tata

Máj. 27.	Pünkösdvasárnap:	Egész napos szentségimádás Szentmise 7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Máj. 28.	Pünkösdhétfő	Szentmise 7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
Jún. 4.	Trianoni emléknap	18 ⁰⁰ ;
Ünnepi szentmise magyar hazánkért;		
Jún. 9. (szo)	Elsőáldozás	18 ⁰⁰ ;
Jún. 10.	Ürnapja; Szentmise és körmenet	10 ¹⁵ ;
Szentmisék 7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;		
Aug. 5.	Porciunkula búcsú és körmenet	18 ⁰⁰ ;
Főpapi szentmisét celebrál dr. Márfi Gyula veszprémi érsek;		

Vértestolna

Május 27.	Pünkösdvasárnap:	Egész napos szentségimádás Szentmise 11 ³⁰ ;
Május 28.	Pünkösdhétfő	Szentmise 10 ⁰⁰ ;
Június 10.	Ürnapja; Szentmise és körmenet	11 ⁴⁵ ;
Június 16.	100 éves a vértestolnai tűzoltóság	
Ünnepi szentmise és zászlószentelés 9 ³⁰ ;		
Június 17.	Imakilenced és búcsú	16 ⁰⁰ ;
dr. Takács Nándor püspök főpapi szentmisét mutat be;		

A további programokról, illetve az esetleges változásokról tájékozódjon honlapunkon

www.tatakapucinus.hu

Miserend

Agostyán	Tata-Kapucinus	Vértestolna
Vasárnap: 8:00	Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00, (vesperás 17:30)	Vasárnap: 11:30
Péntek:	Hétfő, kedd: 7:30	Csütörtök:
Nyári időszak	Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30)	Nyári időszak
18:00	Csütörtök, péntek: 7:30	18:00
Téli időszak	Szombat: 7:30, 18:00	Téli időszak
16:00	Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:30	16:00
	közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	

Ünnepek és emléknapi

Június

- 11. Szent Barnabás apostol
- 13. Padovai Szent Antal
- 24. Keresztelő Szent János
- 27. Szent László király;
- 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július

- 3. Szent Tamás apostol
- 11. Nursiai Szent Benedek
- 15. Szent Bonaventura
- 22. Szent Mária Magdolna
- 23. Svéd Szent Brigitta
- 24. Árpádházi Szent Kinga
- 25. Szent Jakab apostol
- 31. Loyolai Szent Ignác

Energiagazdálkodó rendszerek kivitelezése
Számítógépek, szoftverek forgalmazása
Hardver, szoftver szaktanácsadás

2890 Tata, Május 1. u. 5.
Tel.: 06-34-586-540, 06-34-586-570
Fax: 06-34-480-231

www.tatacomp.hu

LIBITINA

jó kezekben minden könnyebb

2890 Tata, Stranzky J. u. 15.

Tel.: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2012. július 16. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mailcímre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kézirateokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2012. 05. 27. - XXII. évf. 3. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felélős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019

Honlapcím: www.tatakapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Templomfelújítás Agostyánban

Felnőttek keresztelése Nagyszombaton

Templomi énekkarunk a Dobroszláv-emlékmű avatásán

41 fiatal bérmálkozott

Veszprémi zarándoklat

Altöttingi zarándoklat

Német mise Vértestolnán

Boldog IV. Károly ereklyéje

Ministránsok a német misén